

עת"א 13071/08/14 - אמיר טאהא נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

28 ספטמבר 2014

עת"א 13071-08-14 טאהא(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

העותר	אמיר טאהא (אסיר)
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר 2. מדינת ישראל

פסק דין

עתירה זו הוגשה במקור בשני נושאים. הסעד הראשון שהתבקש במסגרת העתירה הוא לאפשר לעותר להשתתף בחתונת אחיו. עניין זה נדון במהלך פגרת הקיץ של בתי המשפט בפני כב' השופט קיסרי, אשר דחה את העתירה. הסעד השני בעניינו הוגשה העתירה הוא בקשתו של העותר להיות משולב בהליך טיפולי. העותר טען בעתירתו כי הוא מעוניין להשתלב בהליך טיפולי. לטענתו, מייחס לו שב"ס שימוש או התמכרות לסמים, וכפועל יוצא מכך נדרש להשתתף בקבוצה טיפולית לאנשים המשתמשים בסמים, הגם שאינו משתמש בסמים ולא השתמש גם בעבר. בהתאם, מבקש העותר לשבצו בהליך טיפולי אחר, המתאים לצרכיו.

ב"כ המשיב מציינת כי העותר ריצה בעבר עונש של מאסר בגין עבירות סמים וסווג על ידי גורמי המיון של שב"ס כמי שמתמש בסמים או מגלה דפוסי התנהגות של משתמשי סמים. כפועל יוצא מכך גם ההחלטה לחייבו בהליך טיפולי שעניינו גמילה משימוש בסמים. כפי שמציינים גורמי שב"ס, העותר סירב להשתלב בטיפול במסגרת של גמילה מסמים, זאת מאחר ושלל את הצורך בטיפול.

עיינתי במכלול המסמכים שהוגשו לעיוני, לרבות הערכות שב"ס כי העותר זקוק לטיפול גמילה מסמים. נראה לכאורה כי החלטות אלו התקבלו על בסיס מידע מוטעה בעניינו של העותר. יצוין כי בעבר, כאשר ריצה העותר מאסר קודם, לא נמצא צורך לשלבו בטיפול המיועד למשתמשים בסמים, וככל הנראה נפלה טעות לעניין זה מאחר והעותר הועמד לדין בעבירות הקשורות בהפצת סמים, וכפועל יוצא מכך יוחס לו גם שימוש בסם, זאת הגם שמעולם לא עמד לדין על עבירות הקשורות לשימוש בסם. יצוין עוד כי בעת שהובא עניינו בפני ועדת שחרורים, וזאת במסגרת מאסרו הקודם, נאמר אז כי העותר נקי מסמים ואינו נדרש לטיפול בעניין זה. בנסיבות אלו נראה כי החלטות שב"ס התקבלו על בסיס הנחה מוטעית ובהעדר תשתית עובדתית נדרשת.

אשר על כן, בנסיבות העניין, אני מתערב בהחלטת שב"ס במובן זה שאני מורה להחזיר את עניינו של העותר לדין אצל גורמי הטיפול, תוך הבהרה שמהנתונים שהוצגו בפני בית המשפט נראה כי העותר אינו משתמש בסמים, או לפחות לא ידוע על רקע בעברו של שימוש בסמים (להבדיל מעבירות הקשורות בהפצתם של הסמים). גורמי הטיפול בשב"ס מתבקשים לבחון שוב את עניינו של העותר, הכל בשים לב לאמור לעיל, ולקבוע עבורו תכנית טיפול מתאימה, והכל בהתאם לשיקול דעתם המקצועי.

בד בבד עם הנחיה זו לבחון את דרכי הטיפול המתאימות לעותר, יודגש כי אין לעותר זכות קנויה לבחור תכניות טיפוליות או להכתיב את תנאי הטיפול בו. עניין זה מסור לסמכות שב"ס. עם זאת, על שב"ס להקפיד ולשלב אסירים בתכניות טיפול המתאימות לצרכי שיקומם, וזאת לאחר שנבחנו כל העובדות הרלוונטיות בעניינו של כל אסיר. כאמור, במקרה שבפני נראה כי חלק מהתשתית העובדתית עליה התבסס שב"ס לוקה בחסר, ובהתאם מוחזר עניינו של העותר לבחינה אצל שב"ס. ואולם יודגש, כאמור, כי לשב"ס שיקול דעת רחב לעניין זה, ואין לעותר את הזכות להכתיב את הטיפול אשר יוענק לו בכלא.

יש לשלוח פסק הדין לב"כ הצדדים וכן לעותר באמצעות מחלקת האסיר בשב"ס.

ניתנה היום, ד' תשרי
תשע"ה, 28 ספטמבר
2014, בהעדר הצדדים.
ר' שפירא, ס. נשיא